Ч. 149 (12.515). Львів, середа 9. липня 1930. Poeztowa oprata zaplacono ryczaltem. Рік LI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чверть річно 15·00 „
Піврічно 27·50 „
Річно 55·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 20 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Привіт українському вчительству.

Львів, 5. липня 1930.

Заки ці рядки дійдуть до рук читачів, обеднююча організація усього українського вчительства в Польщі „Товариство Взаїмної Помочи Українського Вчительства" відсвяткує уже першу — маніфестаційну — частину свята свого 25-літнього ювилею. На врочистій Академії будуть напевне відчитані привіти від усіх найповажніших українських культурно-освітніх установ, а вечірній концерт, започаткований „Учительським гимном" і закінчений „Кантатою на 25-ліття „Вз. Пом. Укр. Учительства", безумовно ще більше причиниться до підйому всіх масово присутніх членів великої вчит. організації та запрошених чільних громадян. Історію Т-ва, його прегарний розвиток і чудову організацію, ми подали вже кілька днів тому (гл. „Діло" з 1. ц. м., передова стаття п. н. „Ювилей учительської організації"). Цими рядками хочемо тільки ще раз підкреслити наше відношення до українського вчительства, як преважний чинник у вихованні і розбудові нації та ще раз привитати український звіз у другому, ще важнішому дні, в дні ділових нарад.

„Німецьку державу збудував нам народній учитель" — сказав колись Бісмарк, вкладаючи у це коротке речення глибокий зміст великанської щоденної праці сірого громадянина, що все життя провадить інколи в далекій, сьоми дошками від світа забитій закутині краю, і своє знання та хист, свої нерви і здоровля, усе своє життя присвячує місії засвоєння кадрам малих дітей початкових та основних відомостей науки, защіплення в їхні податливі діточі душі почуття моралі й етики, оформлення з отих малих істот — людини і громадянина. Рік за роком покидає кожний будинок народньої школи кільканацять чи кількадесять дітей-підлітків, то знову вже доростаючої молоді, і шукає дальшої освіти на вищих ступнях шкіл чи переходить до практичного добування хліба, на рідній ріллі, у ремеслі, чи стільки інших ділянках важкої борні з життям. І виходять шкільні діти зпід впливу вчителя-вчительки, розсіваються по світі, закладають власні родинні осередки, переживають багато смутків і мало радощів, старіються і знесилюються, але те, чого навчилися у народній школі стало підставою не тільки їх теоретичної освіти, але й практичного життєвого знання: бо там, на низенькій нар.-шкільній лавці дитина вперше „виходить у світ", стрічається з ширшим гуртом ровесників, підчинених тому самому організаційному ригорові, вперше пізнає правила дисципліни, вперше формує свій світогляд.

Величезний може бути вплив учителя, але й — мінімальний. Надзвичайно благородний і виховуючий, і деструктивний та нівеляційний. Бо ніде висліди праці не залежать так дуже від індивідуальних прикмет робітника, як на полі педагогії. І ось у цьому лежить величезне значіння, яке має моральний рівень, духове обличчя учительства, для таких народів, як наш під теперішній час, коли і шкільно-законодатна машина і вся шкільна контрольна адміністрація находиться у ненаших руках. Тоді виключно від сили волі і характеру одиниць вчительок і вчителів залежить, чи їхній вплив на наймолодше покоління націй буде будуючий, „ніякий", чи — руйнуючий. Тоді теж на перший плян входить характер і значіння учительської станової організації: чи вона зуміє згуртувати біля себе розбриті на великих обшарах вчительки і вчителів, чи зуміє впоїти їм почуття станової солідарности і чи характером своєї праці не звузиться до ролі вузької суто-професійної не лиш впартійної але й внаціональної інституції, чи може дбатиме передовсім за духові інтереси вчительства, за зацікавлення його проблемами педагогії і за добуття з учительства найбільших у даних умовах користей — для рідної нації.

І ось сьогодні не тільки наші вчителі, але цілий український нарід може бути гордий: не зрадили його ті його доньки й сини, що присвятилися важкій і невдячній учительській праці. Побідив серед них здоровий національний інстинкт, добули в себе чималий організаційний хист, найшли зрозуміння організованости і побідила ідейність над шкурництвом. „Взаїмна Поміч Українського Вчительства" обіймає три тисячі свідомих своїх цілей і завдань українських вчительок і вчителів, які не обмежуються до „відроблювання" своїх професійних обовязків задля отримання щомісячної платні, а які самі є громадянами в школі і поза школою і виховують дітей на громадян. Шикановані й переслідувані шукають помочі й розваги у становій солідарності та солідарності з усіми іншими станами й верствами рідного громадянства, які находяться у тому самому невідрадному положенні. Послідовна реалізація гасла „віри на власні сили" допомогла їм добути вже чималі матеріяльні користи (власні домівки, вакаційні оселі і т. д.), дозволяє теж видавати два пресові органи, які є їх духовими звязковими внутрі власної організації і внутрі рідної нації.

Правильним шляхом іде українське вчительство. Пройшло воно на ньому за 25 літ свого походу здоровий шмат дороги, загартувалось, привикло до ріжних непередбачених перешкод. Сьогодні побажати йому лише треба — дальше йти навпростець, не збочуючи з отого вибоями покритого шляху.

Перед виборами до самоврядування на наших північних землях.

Дещо про минуле й сучасне волинського самоврядування.

Сам устрій громадської та повітової самоуправи, хоч як він мало користний для українців північно-західних земель не був у силі перепинити процесу опанування самоуправних установ українцями. На це зложилися ще інші важні причини, а саме брак самоуправних традицій і досвіду серед українського населення, незорганізованість і хаотичність в часі дотеперішних самоуправних виборів і брак програми праці в ділянці самоуправи. Розглянемо ті причини по черзі.

За царських часів на українських землях українці не мали в своїх руках самоуправи і тому саме в рішучий критичний момент недавньої історії, коли творилася українська держава самоуправний апарат не був зовсім в українських руках. Для прикладу наведу політику волинського губерніяльного земства з грудня 1917 р. В часі, коли в Росії запанувала більшовицька влада, а Центральна Рада випустила в світ третій універсал, яким торжественно проголошено Українську Народню Республику волинські земські збори відкинули 41 голосами проти 31 внесок, щоби до політичної комісії увійшло 50 проц. свідомих українців. Хоч українізація шкіл і діловодства земства стихійно переводилася, тіж самі збори волинського земства відкинули пропозицію українців обговорити питання про українізацію шкіл.

Українська суспільність російської займанщини виявляла взагалі якусь незаінтересованість і байдужність до самоуправи. При кінці 80-х і в початку 90-х років обурювався на це Михайло Драгоманів. За те москалі зрозуміли добре значіння самоуправи і до останніх часів панування царату не давали Правобережній Україні права на самоуправу. Російське правительство не давало волинським і поліським землям земської самоуправи, отже тієї форми самоуправи, яку без сумніву українське населення було би взяло у свої руки. В той сам час російське правительство доволі легко запроваджує самоуправу в містах, бо українські міста були зденаціоналізовані або заселені чужо-національним елементом.

Коли позбавлення земств Правобережної України і Білорусі стало вже надто впадаючим у вічі, царський уряд за Горемикіна задумав тим землям надати земство, але куце. В тій справі розгорілася цікава полеміка між царськими міністрами Горемикіном і Вітте. Вітте противився наданню земської самоуправи Правобережній Україні, боючися зросту української іриденти і тяготіння тих земель до заходу. Тої самої думки були і визначні російські професори. Напр. проф. Чічерин писав: Хто хоче бути хазяїном в державі мусить бути хазяїном в адміністрації. Знов-же проф. Градовський доказував, що в місцевостях, які не мають національної єдности, центральний уряд мусить дбати про те, щоби підтримати „русскії начала" і зовсім не має потреби старатися про розвиток земств. Самоуправа на тих просторах означала би освячення сепаратистичних, антидержавних і антинаціональних стремлінь.

Щойно в 1911 р. надано земську самоуправу Волині, Київщині і Поділлю. Розуміється, що за так короткий час свого істнування земська самоуправа не могла розвинутися на тих землях і тому українці північно-західних земель увійшли до польської самоуправи без досвіду і традицій. Крім того на тих землях за російських часів у самоуправі здобули великі впливи російські чорносотенні організації.

Думки російських державних мужів і російських учених про значіння самоуправи для поневоленого народу повинні собі взяти до серця всі українські діячі і звертати більшу увагу як досі на опанування всіх форм самоуправи.

При дотеперішних виборах до самоуправних установ на наших північно-західних землях українське населення виявило подиву гідну незорганізованість і незнання завдань і цілей самоуправи. Кожний українець хотів доступити тої почести, щоби при виборах до громадської самоуправи вибрано його насамперед членом громадських зборів, а відтак членом громадської ради. Майже стільки було кандидатів на радних, скільки виборців. Страшне розбиття голосів уможливлювало увійти до громадських рад кожній зорганізованій польській чи хрунівській групі, хочби вона була малочисельною. Не лише грамотні громадяни, але й неграмотні мали амбіції стати громадськими достойниками і дуже часто ставали ними. Лучалося і таке, що коли радні українці не могли погодитися між собою з простої зависти, щодо вибору війта („чому Гринько має бути війтом, а не я, Михайло"), вибирали війтом військового осадника. Тому не дивниця, що склад українців у громадських радах був зовсім випадковий і що радні, які лише для особистих амбіцій увійшли до громадських рад не могли бути добрими радними і оборонцями прав українського населення. Ті самі невзгодини, які істнували при виборах паралізують також діяльність громадських рад.

Те все, що ми сказали про вибори до громадської самоуправи відноситься і до виборів до повітових соймиків. Все таки не оглядаючися на негативні моменти в часі виборів до громадської і повітової самоуправи увійшли свідомі громадяни-українці, які в самоуправних установах боронили інтересів українського населення. На жаль відсоток їх не був великий, а вони не мали ні програми праці ні не знали самоуправних законів. Адміністраційна влада кілька неслухняних громадських рад розвязала, а невигідних собі членів повітових соймиків усунула.

Загал українських радних і членів повітових соймиків, не знаючи самоуправних законів,

не знаючи про свої права й обовязки є слухня-
ним знарядом у чужих руках. Один член гро-
мадської ради б. посол розказував мені, що ли-
ше він підписує протокол засідання ради по у-
країнськи, а всі інші радні-українці підпису-
ють по польськи, боячися арештування за про-
тидержавну діяльність. Як мало українці Воли-
ні познайомлені з самоуправними законами до-
казує те, що я в волинських книгарнях не міг
тих законів купити і що я в моїх поїздках по
Волині не вустрів громадянина, який мав би ті
закони. По громадах лише громадські писарі є
тими жрецями, що в тайні переховують знання
самоуправних законів і розуміється вияснюють
їх невірно на шкоду українського народу.

Перед нами самоуправні вибори на північ-
но-західних українських землях. В інтересі май-
бутности тієї вітки українського народу, що
живе на Волині, Поліссі, Холмщині і Підляшу ми
не сміємо допустити, щоби самоуправні уста-
нови на тих землях і дальше були найсильнішим
засобом польонізації. Я знаю, що боротьба за
владу в самоуправних установах є дуже тяж-
кою, що вона вимагає не одноразового зриву
національної енергії, а щоденних зусиль і мурав-
линої праці та мусить трівати довший час. Все-
таки ту боротьбу ми мусимо підняти і довести
до побідного кінця.

До самого акту самоуправних виборів ми повинні поробити слідуючі приготовання: В першу чергу українська преса і українські діячі, а відтак всі свідомі громадяни повинні повести серед українців північно-західних земель пропаганду за вагу самоуправних виборів. Слід переконати українське населення, що ми можемо і мусимо здобути вплив на самоуправні установи. Відтак треба повести пропаганду, щоби українці організовано і планово ішли до виборів і вибирали членами громадських зборів і громадськими радними не випадкових людей, а щонайсвідоміших, найхарактерніших і найвідважніших громадян. Треба всіх і вся переконувати, що не лише скількість, але й якість радних рішатиме про наші впливи у самоуправних установах. Щоби познайомити українське населення з постановами виборчої ординації і громадських законів на Волині і Поліссі видає кооператива „Національне Обєднання" брошуру, яка в найближчому часі появиться в розпродажі.

По виборах, шляхом нарад, зїздів, конференцій та шляхом відповідної фахової літератури ми мусимо українських радних і членів соймиків вишколити і підготовити до праці в самоуправі та устійнити напрямні української самоуправної політики на пінічно-західних українських землях. Щойно по великих і довгих зусиллях самоуправа може стати у нас твердинею, в якій охоронимо і збережимо національні сили і богацтва.

Пос. Вол. Целевич.

Розвал антимарксистського фронту в Австрії?

(Від нашого кореспондента.)

Відень, 2. липня 1930.

„Протести гаймвери проти закону Шобера про розброєння", „Гострі закиди мін. Шумого проти гаймвери", „Фашистівська присяга гаймверівців у Корнайбурґу", „Видалення провідника гаймвери, отамана Пабста з Австрії", „Заложення хліборобських відділів з невдоволених гаймверівців", „Виступ нової гаймверівської партії". Так, або подібно звучали наголовки віденських дневників в останніх тижнях. Вже тільки з них ясно, що правительство Шобера попало з гаймверівцями у конфлікт. А ще більше ясно, що такий конфлікт — це вода на млин австромарксистів.

Факт, що прийшло до таких немилих явищ у несоціялістичному таборі, треба пояснювати, як звичайно в політиці, головно особистими причинами. Закон Шобера про ношення зброї, згляддно новелізація старого „ваффенпатенту" не є на ділі такою дуже важною справою.

Але загально відомим було, що тільки через інтриґи австрійської соціялдемократії анґлійське соціялістичне правительство зажадало від Шобера такого закону, без чого не хотіло згодитися на позичку для Австрії. Що Шобер дійсно такий — в суті річи не дуже то важний — закон предложив парляментові, це гаймверівці вважали за акт невдячности. Крім того боялися, що в руках ворожого їм міністра внутрішніх справ, Шумого, новий закон може бути направлений проти них. А що горожанські політичні партії, як виявилося, були готовими до ухвали цього, гаймверівцями гостро поборюваного закону, то провідники останніх відповіли великою аґітацією проти всіх політичних партій взагалі.

Найважнішим актом у тій аґітації була так звана корнейбурська присяга. З приводу головних зборів гаймвери Нижчої Австрії від всіх присутніх гаймверівців взято присягу, що вони мають слухати все наказів їх провідників навіть тоді, як ці накази направлені проти істнуючих політичних партій. Ця присяга в роді присяги італійських фашистів спричинила не мале заворушення у горожанських політичних партіях. Ляндбунд з міністром Шумим на чолі гостро виступив проти цього кроку гаймвери та почав швидко орґанізувати по декількох селах т. зв. „Бауерниверен", як конкуренцію проти гаймвери. Але також у складі найбільшої горожанської партії, у християнських суспільників, що ставилися ще найбільше приязно до гаймвери, прийшло через присягу в Корнайбурґу до немалих суперечок.

Всеж таки показалося, що орґанізація гаймвери вже остільки сконсолідована, що ані заснування „бауерниверів" ані суперечка з кількома горожанськими політиками їй не богато зашкодила. Одна тільки важна жертва впала зі сторони гаймверівців, а це шеф штабу, бувший німецький майор Пабст. Що він, не будучи ще австрійським горожанином, виявив змагання поширити пропаганду для гаймвери також у ряди поліції, жандармерії та війська, це було для міністра внутрішніх справ Шумого бажаним претекстом до його заарештування та видалення за границі Австрії. Шобер, як бувший шеф поліції, покрив цей крок Шумого, бо власне боявся втратити вплив на державну машину, якщоб гаймверам удалося зєднати собі і поліцію і військо. Видалення Пабста — він літаком поїхав до Венеції, — відбулося до того в негідних формах, а претекст „державної зради" за намічену аґітацію, котру соціялісти і комуністи свого часу в поліції та війську вели безкарно в значно небезпечніших розмірах, спричинили самозрозуміло отвертий конфлікт між гаймверами і правительством.

Він трівае і досі, хоч Шобер вже готовий позволити на короткий поворот Пабста до Австрії і хоч на місце уступившого недавно міністра торговлі Гайніша поставив шефа фінансів гаймвери, д-ра Шустера. Особливо гостра аґітація ляндбунду та Шумого проти гаймвери. Але знайшлися й інші незадоволені з гаймвери елементи, що сформувавши в останніх днях нову „Партію охорони батьківщини" (Гайматшуцпартай), інтриґують проти сак так замкненого ще фронту горожанських партій Австрії. Якщо не вдасться завчасу припинити цих суперечок, якщо горожанські партії Австрії самі працюватимуть проти їх одинокого сильно зорґанізованого „Рікгалль-у", проти гаймверів, при слідуючих виборах (на весну 1931) розлом антимарксистського фронту в Австрії неминучий.

Віденець.

Румунський король помирився з жінкою.

Румунська преса пише, що король Карло, який розводився з княжною Оленою, помирився з нею і букарештенський суд має уневажнити розвід. Румунський король вже відвідав кілька раз свою колишню жінку і правдоподібно княжна Олена в осені буде коронована на королеву.

Д-Р ВОЛОДИМИР КУБІЙОВИЧ,
доц. Ягайл. Унів.

З ґеоґрафічно-етноґрафічного Зїзду.

Турботи й трудноші Югославії. — Державний принцип наукових зїздів. — Славянський зїзд без болгар і росіян.

Читач певне хотів би поставити мені два питання: 1) яке загальне враження з Югославії, як держави, і як представляються її політичні внутрішні і зовнішні трудноші, і 2) яка праця самого конґресу, яка участь у цьому поодиноких націй, но і нас українців?

На перше питання трудно відповісти. Конґрес уладжувала югославянська держава, а не народи Югославії і тому показувала Вам може не все, а лише те, що хотіла, а гостеві не дуже і лицювало розпитувати по кутах. Добре використані природні багацтва країни, здоровий етнічний підклад, ріжні підставові культури — є доброю проґнозою для розвитку і праці цієї держави, де 12.000.000 населення заняло простір 250.000 км². Усюди видно господарчий розвій в розбудові міст і залізниць, культурний в розвою шкільництва і науки. Але є і трудноші. Одні зовнішні — це взаємини з сусідами, які не дуже приятельські (Румунія), частіше невтральні (Греція, Австрія), але найчастіше неприхильні (Італія і Болгарія). Ще важніша внутрішня справа, від якої розвязки залежить будуччина, а може й істнування Югославії. Це відносини між сербами, хорватами і словінцями, або питання централізації чи автономізації державного правління. Відома річ, що централізм осягнув свій вершок у розпорядженні короля з дня 3. X. 1929, котрим надано державі офіціяльну назву „королівства Югославії" замість давного „королівства сербів, хорватів і словінців" і поділено край на 9 „бановін", котрі не відповідають — за виїмком бановини Сави — ані історичним, ані національним одиницям. Тим самим сотворено по наказу „югославянський нарід" і в усіх офіціяльних промовах ми чули лише про югославян і Югославію, а не про сербів, хорватів і словінців. Іншими словами, на місце давньої сербської централізації, прийшла югославянська. І тепер велика проблема: чи зближення трьох славянських народів таке велике — а ще більше їх взаємні почування такі близькі — щоби можна говорити про один нарід чи може діється інакше. Або, чи краще для держави силою касувати національні й інші окремішности, чи дорогою мирного співжиття старатися, щоби з трьох державних народів витворився один? Будуччина вияснить, чи краща дорога революції чи еволюції. Багато тут анальоґії до питання: чехословацька нація чи чеська і словацька. В обох випадках так чехи, як і серби є носіями ідеї нової державницької нації, а словаки і хорвати вважають справді державу, в якій живуть, своєю державою (нема там жадної ірриденти!), але не хотять розплинутися в новій нації, лише зберігати свої національні і культурні окремішности. Коли долучити до цього македонську і магометанську проблеми та ще й 20 проц. офіціяльних нац. меншин, зрозуміємо, що трудноші Югославії великі. Нераз вже чути було концепцію, щоби Югославія стала державою, яка справді лучила би в собі всіх південних славян, отже і Болгарію, але це могло би стати реальною справою лише в разі перебудови держави на союз, в якому серби мали би маленьку і відносну більшість, але не мали би переваги, на що вони — вважаючи себе за будівничих і головну націю Югославії — не погодяться.

Вкінці наукова сторона зїзду і наша участь у ньому. Зїзди славянських ґеоґрафів і етноґрафів побудовані на державному принципі: офіціяльні делеґації висилають лише держави, але в рамах даної держави виступати можуть і інші народи. Українці прим. на II. Зїзді находилися в рамах делеґацій Польщі, Чехословаччини, Німеччини і СРСР. В практиці це не перешкаджає, щоби члени даної нації на місці не творили окремої ґрупи, виступали спільно, в імени своєї ґрупи виголошували промови і т. д. Словом, як на ділі виглядає справа недержавної нації, це залежить — як всюди — від чисельности і якости її членів.

В III. Зїзді не брали участи всі славянські народи і держави. Не було представників Болгарії ані СРСР. Цей останній брав участь у Зїзді в Польщі, але тепер через Всесоюзну Академію відповів на запрошення, що не може брати участи з принципіяльної причини: наука — мовляв є інтернаціональна і, не можна ділити її на славянську й іншу, тому Академія не бачить потреби подібних зїздів і участи в них брати не буде. Дивна річ, як в звязку з гострішим внутрішнім курсом в СРСР зміняються принципіяльні погляди Академії! Не брали участи в Зїзді також болгари, але з цілком інших причин. Голова Болгарської Академії Наук відповів на запрохання Орґанізаційному Комітетові, що хоча вважає такі зїзди за доцільні і болгари радо взялиб в теперішньому зїзді участь, то проте не можуть їхати на Зїзд славянських учених до такої держави, де представники її науки офіціяльно голосять, що болгари не є славянами. Дійсно такі теорії голосив один зі сербських учених, котрий належав потім до Орґанізаційного Комітету Зїзду. Таким робом у Зїзді брали участь лише три славянські держави: Польща, Чехословаччина і Югославія. Крім цього кілька осіб з Франції, Бельґії і Німеччини. Разом брало участь в Зїзді 210 зголошених осіб, отже менше, як в попередніх Зїздах. Відповідно до держав 80 членів було з Чехословаччини, 64 з Польщі, 58 з Югославії, 5 з Франції, 2 з Бельґії, 1 з Німеччини. Поділ на національности слідуючий: 70 чехів, 63 поляків, 58 сербів, хорватів і словінців, 7 французів, 3 словаків, 3 росіян, 3 німців, 2 (!) українців і 1 „карпаторос" з Берегова на Закарпаттю. Як бачимо, був це зїзд трьох державних націй чехів, поляків і югославян, росіяни — це еміґранти з Чехословаччини, з 2 українців одним був професор В. Щербаківський з Українського Університету в Празі, другим автор цих рядків. Найчисленнішими були чехи, але найбільше число рефератів виголосили поляки. На 127 зголошених рефератів мали поляки 52 реферати, чехи 34, югославяни 30, французи 4, українці 3, росіяни 2, німці 1, словаки 0. Головою Зїзду був поляк, професор Ромер.

(Докінчення буде.)

З львівської міської ради.

Українські радні в комісіях.

Нова Львівська Міська Рада перевела на днях приділ радних до поодиноких секцій та комісій ради, що мають за завдання підготовляти справи під наради повної ради, а в менше важних випадках справи самостійно полагоджувати. Зокрема вибрано сенатора Децикевича до секції для справ міських фондів, промислу і торговлі та маєткових справ громади і до комісії театральної, дисциплінарної, для зладження проекту нового статуту м. Львова та для зміни правильника нарад ремісничої міської ради. о. крилош. Лопатинський вибраний до секції для духовних і добродійних справ, крім цього до комісії для справ фондації Госевського. Д-р Говикович вибраний до секції для справ будівництва і публичних робіт та до комісії для комунальних підприємств, для приділу мешкань у міських домах і до кваліфікаційної комісії для міських службовиків. Дир. Заячківського вибрано членом секції для організаційних і освітних справ, для справ шкіл, театрів, горожанства і громадської приналежности, а крім цього до комісії для адмінстрації міських дібр і до архівальної комісії. Інж. Мудрак вибраний членом секції для справ будівництва і публичних робіт, крім цього членом комісії для комунальних підприємств та комісії для зорґанізування великого Львова. Радник Стефанович став членом секції для справ публичного безпеченства, здоровля, поліційних і військових справ, крім цього членом комісії для справ військового побору. Зпоза членів Ради вибрано членом міського комітету для справ розбудови м. Львова голову мешканевої кооперативи „Власна Хата" дир. Пеленського.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими значками.

Памяти П. І. Холодного.

Жалібне засідання в Празі.

Дня 26. червня ц. р. у Празі відбулося засідання Українського Педаґоґічного Товариства, що було присвячене памяти **П. І. Холодного.** В теплих промовах, що їх виголосили бувші співробітники, та у споминах колишнього учня покійного накреслено прегарний образ громадянина, педаґоґа, ученого, мистця, великого українського патріота, та невтомного борця за волю Батьківщини — Петра Івановича Холодного.

У своїх споминах проф. **С. Русова** зупинилася на постаті П. І. як орґанізатора київської комерційної школи, її директора, глибокого психольоґа-педаґоґа, чудового товариша, гуманного, справедливого адміністратора. Згадано й про тяжкі хвилини евакуації з Києва під натиском ворожих більшовицьких сил і ту самопосвяту П. І., якому провідною була ідея вільної Батьківщини. Підкреслено й ту невимовно велику любов до малювання, в якій покійник находив незрівнянну втіху.

Проф. **С. Сірополко** згадував Холодного, як адміністратора-міністра народньої освіти, та орґанізатора й творця в галузі народньої освіти. Холодний поклав багато сил для переведення шкільної реформи на Україні з метою утворити в ній школу єдину, національну, виховуючу (а не лише навчаючу), та діяльну. Ця його праця є історична. Доля не судила бачити повного досягнення намічених шляхів, розвитку українського шкільництва та скористати з його наслідків. Життя показує, що його проєкт відповідав найновішим вимогам педаґоґіки. Доказом цього є й те, що проєкт реформи шкільництва в ЧСР йде у дечому спільним шляхом з проєктом Холодного, як і те, що й більшовики старалися використати немало з проєкту Холодного. У своїх споминах проф. С. Сірополко згадував, як жив П. І. у Галичині, де віддався свому улюбленому мистецтву, не відходячи і від наукової праці спершу як проф. тайної української техніки у Львові, а потім як співробітник хемічної ляборaторії Н. Т-ва ім. Ш. у Львові. Не вважаючи на тяжку хоробу, не полишив П. І. своєї чинности як громадянин, та виступав чинно на освітньому конгресі у Львові. Зайва делікатність Покійного та байдужість громадянства завинили в немалій мірі тій матеріяльній скруті, в якій перебував П. І. Холодний. Українське громадянство понесло невисловну втрату зі смертю цієї надзвичайно доброї людини, улюбленця всіх, а особливо молоді.

Р. Лісовський в коротких, але яскравих нарисах зазначив значіння П. І. Холодного як мистця. Накреслив шлях його творчої чинности, та значіння для відродження національного мистецтва.

Д-р Д. Пасічник згадував П. І. Холодного як свого колишнього директора школи. Зупинився на значінню Київської Комерційної Школи та місці, яке вона мала у пробудженні української національної думки.

П. З.

Цілком як Бесідовський.

В розмові з французькими журналістами б. комуніст Агабеков заявив: „Я був членом ДПУ і виступив сам добровільно, без ніякого примусу, виступив я по довгім роздумуванні. Я чесно працював для добра СРСР, бо наївно вірив провідникам революції, а навіть їх злочини я оправдував, у вірі, що ціль освячує спосіб і що все це робиться для добра народу. Дванацять літ я жив надією, що ідея комунізму здійсниться. Але я розчарувався в більшовицькій системі, бо бачив забагато протиріч між словами і ділами, між ідеєю і тактикою. Сумніви почали мучити мене, бо я бачив, що диктатура пролетаріяту змінилась у диктатуру над пролетаріятом, а радянська система стала знарядом поневолення народніх мас. За 12 літ „пролетарської" влади СРСР стоїть перед загрозою голоду і руїни.

Далі цей Агабеков говорив про діяльність ДПУ і признався, що начальник закордонних ДПУ Трилісcер дав був наказ: „Заїхати до Парижа і вбити Бесідовського".

Агабеков засуджений на смерть.

„За Свободу" подає з Москви, що Колеґія ДПУ засудила позаочно б. чекіста Агабекова на кару смерти за непослух радянській владі і зраду тайн ДПУ перед закордоном.

З життя української еміґрації.

Підчас літнього семестру цього академічного року з рамени „Українського Академічного Т-ва" в Берліні відбулись слідуючі виклади: Дня 24. травня реферат д-ра Д. Олянчина: „Українство в освітленні ідеольоґії демократично-соціялістичної та гетьманської". В цьому рефераті прелеґент зясувавши суть згаданих ідеольоґів, виказав, що справжній змисл українства переховується не в демократично-соціялістичній ідеольоґії, а в гетьманській ідеольоґії і державно-національному світогляді, на основі якого те українство творять не пролітаріят чи інтеліґенція, лише всі кляси Українського Народу: хлібороби, робітники, інтеліґенція й т. д. Дня 3. червня відбувся реферат М. Гоція: „Довкола гіпотези про арабське (мусулманське) походження Аскольда і Діра". Прелеґент розібрав дотичний матеріял арабських та інших східних джерел, які могли би свідчити про арабське походження тих двох князів. Дня 17. червня відбувся реферат інж. П. Галяна: „Землеупорядження та його проблеми на Україні". Схарактеризувавши коротко процес розвитку земельного розпарцелювання в ріжних країнах, прелеґент перейшов до українського сільського господарства і змалював його сучасний стан та майбутні перспективи, доводячи корисність хуторної системи. Інтересний доклад викликав живу виміну думок серед присутних.

Син Троцького в Парижі.

З Парижа пишуть, що на днях до французької столиці приїзджає син Троцького, щоби виклопотати у французькому уряді для свого батька дозвіл на побут у Парижі.

Лапчев у Празі.

З Праги подають, що туд приїхав болгарський президент міністрів Андрій Лапчев, який у товаристві посла Вазова відвідав президента Масарика. Міністр Бенеш улаштував у честь Лапчева бенкет.

Залізнича катастрофа.

Поїзд, що їхав з Мілано, вискочив з шин, наслідком чого в катастрофі згинуло 14 осіб.

Більш. летун у Польщі.

„Кур. Віленські" повідомляє, що поліція в Столбцях придержала більшовицького летуна. Він зізнав, що називається Ол. Корчаков, є офіцером більшовицького летунського полку в Вороніжі. Більшовики увязнили тому 4 роки його батька, православного священика, під закидом саботажу та контрреволюції. Корчакову вдалося увільнити батька на основі сфальшованого документу. Він узяв батька на літак і відлетів у напрямі польського кордону. Летів у ночі, тому богато часу тратив на розпізнавання терену. Прикордонну більшовицьку владу повідомили телеграфічно про втечу лет. Корчакова і біля Кейдан його обстрілювали. Ушкодили крило літака. Летун мусів осісти. Наступила катастрофа літака, підчас якої батько зазнав струсення мізку й за кілька годин помер у лісничівці. Корчаков ранений в голову та руку передістався на польський бік. Зізнання Корчакова виглядають на правдиві: він має леґітимацію вороніжського летунського полку.

Нова комуністична демонстрація проти Польщі.

Дня 2. липня під польським консулятом у Ляйпціґу зібралась товпа комуністів, яка співала революційні пісні та кидала у вікна камінням. Ці авантюри мали характерр протесту проти смертних присудів на 3 комуністів у Львові.

Більшовицький почт. голуб.

З Вильна повідомляють, що люди із прикордонного с. Сидорче (пов. Молодечно) найшли на полі виснаженого почтового голуба. Поліція отворила обручку й найшла тайний приказ комінтерну до комун. партії й ячейок у Польщі у справі уладження комун. свята в дні 13. липня.

Інформації про медичні студії.

З Т-ва „Медична Громада" у Львові.

Виділ Т-ва „Медична Громада" подає отсим до відома всім заінтересованим, що умови приняття на медичний факультет Університету Я. К. у Львові є слідуючі: Подання можна вносити на приписаних блянкетах від 1. до 10. вересня ц. р. до Деканату при вул. Маршалківській у приписаних урядових годинах.

До подання слід долучити: 1) Свідоцтво зрілости в оригіналі. 2) Свідоцтво з VII. і VIII. кляси ґімн. 3) Метрику уродження. 4) „Куррікулюм віте" (короткий опис життя).

Якщо ґімназійний абсольвент має якусь перерву по матурі, то мусить долучити свідоцтво моральности. Ті студенти, які переносяться з іншого університету долучають свідоцтво відходу. Всі ті, які мають військові (польські) документи, повинні їх теж долучити.

На випадок великої кількости подань на приняття на I. рік медицини може Декан візвати поодиноких кандидатів до вступного іспиту головно з фізики і хемії, або лише до особистого зголошення перед комісією.

На приняття можуть рефлектувати у першій мірі сини або доньки лікарів, а далі ті, що зложили іспит зрілости з відзначаючим поступом. Всяких інформацій у справі приняття і вписів уділюватимуть дижурні „Медичної Громади" у власній домівці при вул. Супінського 21 (Акад. Дім) щоденно крім неділь від 1—10. вересня ц. р. в год. між 10—12. передпол. — Всі пп. Товариші, які будуть вносити подання на приняття на мед. студії, нехай у власному інтересі зголосяться в Т-ві „Медична Громада" у поданих урядових годинах. — Всіх непринятих на медичний факультет у Львові проситься подати нам особисто або листовно зараз після полагодження їх подання такі дані: імя і призвище, рік уродження, де кінчив студії, з яким успіхом здав матуру і мотиви відмовленого полагодження.

За Виділ:

Р. Осінчук, голова. О. Воронка, секретар

Розвязання сойму?

У польських колах далі кружляють чутки, що в найближчому часі сойм і сенат будуть розвязані. Прем. Славек має вже нібито розпорядок президента про розвязання парляменту. В колах близьких до уряду ті вісти називають сплетнями.

Наради ХД.

У Варшаві відбулося в неділю засідання нач. ради польської христіянської демократії. Нач. рада апробувала участь своїх послів, сенаторів і діячів у конгресі Центроліву в Кракові й ухвалила резолюцію, що домагається ліквідації потравневого правління.

Ще про замах на пос. Лібермана.

Як ми вже повідомляли у варшавській каварні „Лобзовянка" вистрілив хтось пізно вечором із двору та зранив дочку промисловця Пшеворського. Слідство виказало, що то була крісова куля найтяжчого калібру. Повідомлений про це батько Пшеворської віднісся в тій справі до пос. Лібермана, що тоді також сидів у каварні та говорив, що то міг бути невдалий замах на нього. Поліція думає, що це не був замах, лише куля заблукалася з якоїсь військової стрільниці, далекої на кілька км. „Дз. Людови" повідомляє, що це був таки замах на пос. Лібермана, що сидів докладно на лінії стрілу. Колиб Пшеворська не підняла була руки, аби взяти зі столика склянку, куля могла поцілити пос. Лібермана. Кулю опісля найшли, вона з бровнінга калібру 7.65 мм. Кулю віддали поліції.

Пос. Цепляк не виступив із ББ

Пос. Цепляк повідомив голову клюбу ББ. пос. Полякевича, що вістка, яку подала АВС про його виступ із ББ. та про приступлення до Стр. Хлопского, є неправдива.

Помер пос. Ярузельський.

Дня 6. липня у Качанівці помер на 48 році життя тамошній дідич, посол польського сойму та член пов. ради в Скалаті Ксавери Ярузельський. Покійний був відомий з протиукраїнських виступів у соймі.

Бють шиби у польських консулятах.

Гурток людей вдарив демонстрацію перед польським консулятом у Ляйпцігу. Підчас другої демонстрації кинули 5 каменів і вибили шиби в кабінеті керовника консуляту. Відломок зранив легко урядовця консуляту. — У Ліль дня 4. липня повибивали шиби в льокалі польського консуляту куснями заліза та камінням. Між польським населенням м. Ліль розкидали летючки в польській мові. — В Ужгороді відбулися збори комуністів, потім демонстрація перед польським консулятом. Вибили шиби. Консуль каже, що демонстранти стріляли.

Кровава демонстрація комуністів.

У Сосновці на Галлах ок. 500 комуністів демонструвало проти смертних присудів на львівських комуністів. Поліція хотіла розігнати демонстрантів. Демонстранти кидали на поліцію камінням і стріляли. Згинув один демонстрант невідомого назвиська й прохожий Вільк, що припадково переходив вулицею, а ранений кулею був поліцай Ціхоцький. Поліція арештувала 10 демонстрантів. В одного з них найшла коротку зброю і 6 набоїв.

Вивозять комуністів.

Чотирьох невідомих людей прийшло до салі засідань конституційної комісії фінляндського парляменту та схопили двох членів комісії, комуністів. Вивезли їх автом невідомо куди. Один із напасників мав відзнаку детектива головної поліції. Голова комісії повідомив про напад міністерство внутр. справ.

Пожежа ліса.

На межах громад Пасічна та Луг (пов. Надвірна) вибухла пожежа в державних лісах і захопила ок. 20 гект. Опісля вогонь перекинувся на ліс надлісництва Луг та обняв ок. 6 гектарів молодняку. Згоріло ок. 1000 кубічних метрів кльоцового дерева вартости 25.000 зол. Пожежу гасило 600 робітників.

На поліції бють.

„Хвиля" повідомляє, що пшодовнік поліції Васілевський, керовник бригади для поборювання злодійства, побив тяжко на поліції арештовану під замітом крадежі Дячківну та кидав нею об долівку. Таксамо побив арештовану Гаврилюківну. Опісля випущено обі дівчині на волю. Побиті пішли до суд. будинку при вул. Баторія та розповіли про побиття прокураторові д-рові Зубжицькому, а на доказ показували тіло, вкрите закровавленими пругами. Прок. Зубжицький казав підпрокураторові д-рові Мостовському списати протокол, а побитим зголоситися у слі. судді Вітошинського для лік. оглядин.

За приміром Бесідовського.

Радник большовицької торговельної місії у Стокгольмі Фрідман попросив шведську владу, аби дала йому „право азилю". Він каже, що дістав дуже загадочний приказ негайно вертатися у Москву й не хоче послухати того приказу.

Муссоліні проти Паневропи.

Муссоліні помістив у француській газеті „Пті Парізіен" статтю, в якій даючи відповідь на пляни Бріяна щодо Паневропи, пише: „Я признаю, що щось треба зробити для забезпечення мира і консолідації держав, але це може статись тільки через ревізію мирових договорів, а не шляхом утворення Паневропи. Колиб навіть Паневропу можна утворити, то справжне злиття держав можливе тільки після ревізії договорів, з яких невдоволені навіть ті держави, що вийшли з війни побідниками"

Процес проти монархістів.

З Москви подають, що в м. Зарамазі (?) закінчився процес проти групи монархістів, між ними проти жінки Стансонової. Стансонову і 5 інших обвинувачених засуджено на 10 літ тюрми.

Домашня війна в Китаю.

З Нанкіну подають, що державні війська побили біля Гонг-Хо-Ву військо збунтованої провінції Гу-Нан, а підчас бою згинуло 2.000 вояків.

Убив батька.

У ресторані Ґрінфельда при вул. Янівській ч. 16. нотований злодій Ст. Квеціньский убив ножем свого батька Петра. Причиною була жінка Вільманова, з якою Станислав Квеціньский мав любовні зносини.

Затроїлися 263 вояки.

З Бережан повідомляють про масове затроєння вояків 51 п. п. За два дні в III. баталіоні занедужали лекше 232 вояки, а 31 тяжче. Недуга обявляється гарячкою та вонітами, а постала найправдоподібніше після зїдження зіпсованої воловини. Слідство веде 4 військових лікарів військового шпиталю ДОК VI. у Львові та місц. військова жандармерія.

Самогубство директора банку.

У Зборові відобрав собі життя вистрілом в уста директор Залічкового Банку Григорій Швець.

16 туристів згинуло б. Одеси.

З Одеси прийшла вістка, що підчас переводження рибальськими човнами туристичної прогульки з корабля на беріг перевернулося одно човно, а 16 туристів утонуло. Сталося це наслідком недбальства корабельної управи. Арештували заступника капітана корабля та кількох людей із залоги.

Смерть у горіючім металі.

Із Кастарорду повідомляють, що зпід звалищ фабрики добули 11 трупів. Катастрофа наступила мабуть наслідком вибуху якогось квасу, що спричинив три вибухи. На місто в промінї 1 км. від місця катастрофи посипався град відломків розжареного металю, а рівночасно огонь охопив фабрику. Згоріло 3/4 фабрики. Вибух був такий сильний, що трупа одного робітника найшли в недалекій ріці, де кинула його струя повітря. Робітники хотіли передістатися крізь полумя. Чотири год. після катастрофи не вдалось ще видобути всіх трупів.

Польський актор вмішаний у вбивство редактора.

Шікаґовський кореспондент париських „Последніх Новостей" повідомляє, що поліція в Шікаго після вбивства редактора „Шікаго Трібюн" Лінґлея уладила облаву на місц. бандитів. Підчас облави арештували польського актора Юр. Гродецького з театру Палієва „Лилик". Гродецький був дуже похожий до одного з пошукуваних бандитів. Гродецького перевезли у тюрму й почали слідство. Після двох днів Гродецький повісився на вязничній краті. Кореспондент твердить, нібито поліція не хотіла повірити Гродецькому, що він не бандит і дуже збила його.

Фінляндські мужики проти комунізму.

Фінляндський міністр вн. справ сказав, що діяльність комун. послів давала право арештувати їх для переведення слідства. Це не є арештування, лиш придержання. Похід мужиків до Гельсінґфорсу дня 7. липня відбувся спокійно. На площі перед палатою справедливости зорганізували збори у присутности президента республіки, уряду, дипл. корпусу та ок. 20.000 публики. Виголошували політичні та релігійні промови. Президент підкреслив патріотичну і конституційну основу руху. Управа лаповців у відозві повідомила, що не бере відповідальности за евент. акти насилля. У Ровамені комуністи підложили вогонь. Згорів магазин. Шкоди є на 2 міл. мар. Двох комун. послів, яких схопили в парляменті, видали поліції.

Шобер у Будапешті.

Дня 7. липня виїхав у Будапешт австрійський канцлер Шобер. Із ним поїхав мадярський посол у Відні гр. Амброзі.

Француське демарше у Берліні.

Фр. амбасадор у Берліні інтервеніював у формі демаршу в німецького уряду проти ексцесів у Надренії, які там відбуваються проти сепаратистів.

Зі спортового життя.

Україна—Яніна (Золочів) 2:0 (0:0).

Дуже гарна гра України, яка перевищала свого противника технічно і тактично на цілу клясу. Яніна завдячує відносно невисоку програну своїй знаменитій обороні, яка паралізувала всі атаки України. В Україні вибивалася трійка нападу: Кобзяр, Лисик і Петрів, поміж стояла на висоті завдання, а оборона з початку непевна, потім розігралася на добре. Новицький майже не мав нічого до роботи, крім одного стрілу при кінці змагань, який оборонив з бравурою. Найслабше випав Сич, що перестав цілком рухатися. Голі стрілили: Петрів (дуже ефектовно відобрав мяча воротареві і стрілив до пустих воріт) і Кобзяр, з гарного перебою.

На загал виступ України в Золочеві слід зарахувати до найвдатніших, я своєю гарною грою відразу завоювала собі симпатію публики. Українське громадянство Золочева уладило змагунам гарну овацію. Видців около 500, суддя п. Стшелецький.

Лігові мистецтва.

Львів. Погонь—Варта 3:0 (1:0).
Варшава. Леґія—Висла 3:2 (0:2)
Краків. Краковія—ЛТСҐ 3:1 (2:0)
Катовиці. Чорні—Рух 1:1 (0:1).

Мистецтва А-кляси.

Львів. Погонь (Стрий)—Погонь ІБ. 2:1 (1:1)
Львів. Лехія—Світезь 3:1 (1:1).
Станиславів. Ревера—Гасмонея 6:1 (1:1)

Мистецтва Б. і Ц-кляси.

Львів. Україна II.—Лехія II. 3:2 (1:1).
Львів. Лехія III.—Україна III. 8:2 (5:1)

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·88·75—8·89·00, канадійський долар 8·80·50—8·81·00, чеська корона 0·26·25—0·26·50 австрійський шілінг 1·25·50—1·26·00, румун. лей 0·05·00—0·05·50, француський франк 0·34·80—0·35·00, швайцарський франк 1·72·00—1·72·50, фунт штерлінгів 43·40·00—43·70·00, радянський червінець 11·00—12·00, німецька марка 2·12·47—2·12·50.

Золото: 20 корон 36·20·00—36·60·00, 20 франків 34·25·00—34·50·00, 20 німецьких марок 42·00·00—42·40·00 10 російських рублів 46·00·00—46·40·00

НОВИНКИ

— **Літом у горн.** Інформуйтеся: Купелеве заведення Зеленянка п. Гребенів коло Сколього. Горячі купелі сірчано-йодові у лазничках. 2388 8—30

— **Директора Стадника** просять о адресу, Львів, Ходкевича. 1—2

— **Робітня футер Юліяна Глушевського перенесена на вул. Коперника 16.** 2296 9-?

— **Кандидати до Духовної Семинарії у Львові** внесуть свої подання до Митрополичого Ординаріяту до 1. серпня 1930 р. і кожний долучить: метрику хрещення і миропомазання, свідоцтво зрілости і всі гімназійні свідоцтва, свідоцтво моральности, опис життя, заяву чи задумує бути безженним чи жонатим священиком і чи готов посвятитися місійній праці.

— **З Української Господ. Академії в Подєбрадах.** В 1930 р. склали дипльомні іспити при Українській Господарській Академії в Чехословаччині такі студенти: Гончаренко Юрій, Катеринчак Олександер, Корогода Юрій, Піколаєв Володимир, Слива Спиридон, Танцюра Яків, Топалов Микола, Троценко Олександер, Пащенко Іван, Червоний Григорій, Шевченко Володимир, Шило Іван, Штовхань Федір, Хомичевський Григорій, Бондаренко Федір, Гаврилець Василь, Григорчук Іван, Дунічевський Олександер, Зозуля Ларго, Мірошник Василь, Миленко Петро, Шарбау Олександер, Якимчук Іван, Яценко Володимир.

— **З життя української еміграції у Відні.** Дня 12. липня ц. р. в год. 17. в домі „Запомогового Комітету українських емігрантів" при вул. Штроцігассе ч. 32, округ VIII. відбудуться загальні збори „Українського Т-ва Прихильників Освіти" у Відні, на яких будуть обговорені важні справи цього товариства. Виділ просить своїх членів узяти в цих зборах численну участь.

— **Львівська хроніка.** При вул. Кохановських ч. 127. отруївся хемік Станислав Рібенбавер. — При вул. Академічній ч. 3. злодії вкрали в ночі більшу кількість біжутерії. — В каварні „Лювр" була велика авантюра між Феліксом Сеньківським і Юліяном Кеслером, яку зліквідувала поліція. — При вул. Янівській ч. 84. вибухла пожежа, яку зараз погашено.

— **Утопив дівчину.** На днях двох селян Микола Лисий і Петро Панчишин виловили в ріці Стрипі труп Насті Олексевич, 24-літньої дівчини із Трибухович, пов. Бучач. Поліція арештувала Михайла Хомина із Трибухович, бо є підозріння, що він задусив її і втопив, щоби позбутись своєї любовниці, а вженитись із багатшою від неї.

— **Ще одна кара смерти в Польщі.** В Гливичах біля Катовиць суд присяглих засудив Юрія Притулу на кару смерти через повішення за вбивство своєї любовниці Сокирової. Притула почувши присуд, розплакався і вімлів.

— **Велике безробіття в Европі.** Статистика виказує, що дня 1. липня в Італії було 372.236 безробітних, у Франції 11.520, у Голяндії 408.540, в Бельгії 636.919, в Німеччині 2,786.912, у радянських республиках 1,235.000 безробітних.

— **Буде ще більша спека.** Віденська метеорольогічна станиця пророкує, що тепер пересічна висота температури виносить 25 степенів Цельзія, а в найближчому часі температура піднесеться на 30°. Цяж станиця твердить, що спеки тріватимуть дуже довго.

— **Утік політичний вязень.** На днях зі залізничого воза на лінії Киверці і Звірів недалеко Луцька утік політичний вязень Михайло Олексюк, якого експортовано з одного міста до другого. Поліція шукає за ним і є поголоски, що Олексюка зловлено в Луцьку. Михайло Олексюк був арештований під закидом державної зради і в Луцьку мав станути перед судом.

— **За скибу.** Недалеко Ковля скочив під поїзд і згинув на місці 25-літній селянин Сергій Бідний зі с. Дубова. Слідство виявило, що батько самовбивника ділив між синів своє поле і при тім скривдив Сергія, що пхнуло сина до самогубства.

— **Процес, що тривав 430 літ.** В суді Нордгавзені в Надренщині закінчився судовий спір між містами Зангергавзен і Мільгавзен. В 1500 р. це перше місто позичило другому 2420 корон, яких через трицятьлітню війну не віддано в пору, а по війні загубились акти цеї позички і нова міська рада не хотіла довгу сплатити. Справа на довгий час забулася, але за сто літ місто Зангергавзен нагадало собі цю позичку і почало процес, який аж тепер скінчився так, що місто Мільгавзен мусить заплатити свій довг із перед 430 літ.

— **Найбільший метеор.** В місяці лютім ц. р. в Арканзасі в Америці упав метеор ваги 400 кг. із таким розмахом, що врився 3 метри глибоко в землю. Цей найбільший метеор викопано і його можна бачити в музею міста Фільда в Америці.

— **Підводними човнами через Атлянтик.** Дня 4. ц. м. 3 мадярських корабельних робітників вибралось на підводних човнах до Америки і то через Чорне Море, Ґібральтар, Середземне Море і Атлянтик. Вони мають надію за 30 днів переплисти з Будапешту до Америки. Підводне човно має 8 м. довжини і 2 м. ширини.

— **Статистика середніх шкіл у ЧСР.** При кінці цього шкільного року Чехословаччина мала 292 середні школи, в яких вчилось 89.080 учнів. На Закарпатську Україну припадає тільки 5 середніх шкіл із 2.214 учнів. Чехословаччина має 116 реальних ґімназій, 69 реальних шкіл, 65 реформованих ґімназій, а решта клясичні і вищі реальні ґімназії.

— **Ріжні вісти.** Через студентські заворушення в Грацу влада закрила університет. — Сотник летун Сміт причалив на „Хресті Півдня", кінчаючи лет навколо земної кулі. — В Кестльфорді (Йоркшір) вилетіла в повітря ціла хемічна фабрика, при чім згинуло кількох робітників. — Анґлійський міністр Гендерсон заявив, що анґлійський уряд ніяк не дозволить Троцькому приїхати до Анґлії. — В Новім Йорку поліція застрілила підчас погоні купця Кунмена за продажу алькоголю. — Над північною Італією пролетіла велика буря, яка наробила шкоди на 10 міліонів лірів. — У звільненні Надренії проголошено амнестію для політичних вязнів, засуджених підчас окупації.

Дописи.

БРОДИ. **(Симфонічний концерт Муз. Т-ва „Боян" у Бродах).** В дописі, поміщенім у „Ділі" з дня 11. VI. 1930., ч. 126., шановний дописувач згадав про концерт Муз. Т-ва „Боян" у Бродах та обіцяв іншим разом про його вислід дещо сказати. Досі він своєї обітниці не сповнив, тому берусь я це завдання виконати. Концерти Муз. Т-ва „Боян" у Бродах мають у нас уже свою славу та вироблене „реноме". Завдячити треба головно та виключно о. проф. М. Е. Осадці, що невтомною працею та незвичайною впертістю при своїх вроджених музичних здібностях, довів до того по 5 літах невсипущої праці. Можемо почванитись постійною симфонічною орхестрою, що складається із 40 людей. Ця орхестра, це добірний ансамбль, зложений по части з фахово вишколених людей, що своїм зіграним та виконанням поодиноких, клясичних, нераз під оглядом технічним, дуже тяжких творів, стягає на свої концерти не лише нашу, але й чужу публику, яка ставиться з належним признанням до виконавців та з ентузіязмом опускає концертову салю. А вже останній концерт, що відбувся дня 4. 5. 1930 з нагоди 5-літних роковин заснування власної постійної симфонічної орхестри, був мабуть чи не кульмінаційною точкою її розвитку. Це був концерт чисто симфонічний, на якого програму зложились отсі твори: 1. F. Mendelson-Bartholdy: „Hebriden"; Увертюрний концерт op. 26. 2. L. Jessel: „Parade der Zinnsoldaten"; 3. G. Sebek: „Хор Дервішів" орієнтальна сцена, корнетове сольо в супр. орхестри. 4 J. Fucik: „Marinarella" увертюра; 5. Fr. Suppe: „Dichter und Bauer" — увертюра. 7. J. Fucik „Ideals rêvis" концертовий вальс; 8. J. Offenbach: увертюра до опери „Орфей у пеклі" та інші. Не берусь його оцінювати під фаховим оглядом, бо я не фаховець, але ця глибока, повна поваги тишина, що царювала на салі в часі продукцій, цей ентузіязм та рясні оплески мельоманів, ці обильні потоки слів, якими висказували своє вдоволення та захоплення ті, що в свойому житті чули концерти на естрадах у більших містах, нехай будуть доказом, що концерт цей був дійсно поставлений на мистецькім рівені. За цей духовий пир усе громадянство вдячне енерґійному дириґентові о. проф. М. Е. Осадці та бажає, щоби й на далі розганяв сіру нудьгу нашого теперішнього життя подібними виступами та бодрив наші серця до дальших змагань в користь нашого народу. Азет.

РАВА РУСЬКА. **(Двацятьпятиліття Взаїмної Помочі українського учительства).** Окружний відділ т-ва „Взаїмна Поміч Учительства" в Раві Руській відсвяткував дня 29. червня 1930 р., ювилей 25-літнього істнування свого товариства. Торжество це, вже у самій своїй програмі, що обнімала панахиду за померших членів В. П. У., академію год. 15 і концерт год. 20., було одним величавим подвигом нашого учительства та наглядним доказом його солідарности і праці. Саля Народнього Дому вже давно не гостила в себе стільки народу і давно не чула так богато пориваючих пісень, так богато скріпляючих слів і глибоких думок. Ідучи від початку за точками програми, що обнімала аж 21 точок, мушу в першій мірі підчеркнути надзвичайну ніжність, з якою віддеклямувала п. Субтельна „Оду до пісні" Р. Купчинського. Другою замітною точкою було сольо п. Біґунівної, відспіване з глибоким зрозумінням передовсім у „Бабинім літі" Лопатинського. Пані Трешневська бравурово відіграла „Гексентанц" Гольста, вслід за чим поплили пестливі тони скрипки, що прямо губились у ніжних „пянах", вичаровуваних умілою рукою п. Олексина — у „Reverie russe" Германа. В тому місці заслуговує на увагу смичковий квартет, передовсім у відіграниі І. Шумки: Присовського. В дальшу чергу захопив публику „вуйко" Роман Леонтович деклямацією XII. пісні з Мойсея. Сама поява „нашого любимця" викликала бурю оплесків, а вже слова Франкові пронеслися з його уст неначе вал гірської ріки, що розбиває таму. Всі ці сольові точки переплітали хорові продукції під дириґентурою п. Олексина, з яких на перше місце вибились: композиція Вахнянина „Понад полем"; Гайворонського „Ой нагнувся дуб зелений", переплетені сольоспівом Я. Олексина. Окрім цих хорових продукцій заслуговують на увагу: Садок вишневий, Хор русалок (обі композиції Б. Вахнянина) і стрілецькі пісні і ін. По вичерпанні програми концерту святочний настрій цілого дня перенісся у товариську гутірку, уладжену в салях Укр. Бесіди. На довго в памяти Рави і повіту останеться день 29. VI. 1930 р., в якому наше учительство здобуло собі повне признання і щирий подив.

Маруся Дублянищева.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Д-р Лаврентій Павловський, адвокат у Старім Самборі помер дня 3. липня ц. р. в 41 р. життя. Похорони відбулися в суботу 5. липня ц. р. в Старім Самборі. В. Й. П.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ:

Степан Смаль-Стоцький: **Т. Шевченко співець Самостійної України. Прага 1930. Стор 16. Форм. 16°.**

Андрій Чайковський: **„Четверта Заповідь".** Повість з галицького життя. Коломия, 1930. Накладом Вид-ва „Рекорд". Стор. 212. Формат 8°.

В. Лункевич: **„Життя первісного чоловіка та сучасних дикунів".** Переклав: Михайло Лотоцький. Львів, 1930. Накладня Михайла Таранька. Стор. 148. Форм. 8°.

ЖУРНАЛИ:

„Літературно-Науковий Вістник". Річник XXIX. Книжка 7—8 за липень-серпень 1930. Зміст: О. Ольжич: Негритянський божок; О. Терпуг: „Кельоґіяда"; И. С. Махар: Псальма, Р. Завадович: Ростем; Ульс Самчук: Соня; М. Донне і Л. Декав: Віржінія йде в гору; Ганна Чикаленко: Матеріяли до біоґрафії Евгена Чикаленка; І. Мірний: Василь Доманицький у Колодистому; Е. Ю. Пеленський: Науково-дослідча робота „Національного Музею" у Львові; Т. З-ий Спомини про Івана Франка; Теофіль Коструба: „Дріяда" І. Франка; Л. М.: Антін Чехов, поет безсвітогляду; Ю. Смотрич: Про „український" фільм; Ксенофонт Сосенко: Про мої досліди над староукраїнським святом Різдва; С. Наріжний: До ювилею акад. Дм. Багалія; Ст. Смаль-Стоцький: Грудка землі на могилу Омеляна Поповича; О. В.: З пресового фільму; М. Голубець: Петро Холодний; Юрій Колярд: Спогади юнацьких днів; Бібліоґрафія; Нові книжки.

Літопис „Червоної Калини", ілюстрований журнал історії та побуту. Рік II. Ч. 7—8. Львів, липень-серпень 1930. Зміст: Бийте, бийте барабани! Київ наш! (Романа Купчинського); В річницю смерти полк. Дмитра Вітовського; Визвольний відгомін на Лемківщині; Два спомини; Обозництво УГА; 1918; Полковник П. Болбочан; На чисту воду; Під Кристинополем; Бої за Володимир Волинський; До історії повстанчого рейду ґен. хор. Ю. Тютюника в листопаді 1921 р.; Присвята М. Г.; Отаманщина; Нарис історії XIV. бриґади; Посмертні згадки; Листа втрат I-ої бриґади УСС; Бібліоґрафія.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 5. п. м. за масло солене експортове пріма 1 кільограм 4·30 зол. за масло експортове несолене пріма 4·20 зол. за 1 кг., за масло бльокове пріма 4·10 зол. за 1 кг., одна літра сметани 1·40, літра молока 0·25, копа яєць 5·90 зол.

Жертви

на будову шпиталю ім. Митрополита Андрея.

Виказ ч. 5. по 23. червня п. р.

Зложили: 44 зол. Американське Обєднання; 228 зол. д-р Евген Левицький, адв. у Підгайцях — збірка; 108.90 зол. о. прелат Куницький — збірка на зїзді священиків у Львові; по 100 зол. зложили: „Рідна Школа", Львів і парох. уряд Девктир; по 50 зол.: д-р Іван Рижий, Миколаїв, Українська Захоронка, Львів, д-р Дарія і Микола Чубаті, Львів, о. Ших Лев, Яків Старий, Усп. церква, Львів; 25 зол.: Ол. Козинський, Балигород; 36.80 зол.: парох. уряд Рожанка Нижня; 35.88 зол.: пар. уряд Рожанка Вижня; по 20 зол.: о. Іван Каранович, Стенків, Омелян Царевич, Тарнів, д-р Горбачевський, Чортків і о. Горчинський, Львів; 19.28 зол.: о. Микола Янович, Озірна; 17.53 зол.: о. Мих. Зінькевич, Ропиця Дол.; 16.04 зол.: церква Волоське Село; 15.40 зол.: пар. уряд Милятичі; 14.60 зол.: о. В. Рудко, Дубе; по 14 зол.: о. Іван Тимків, Балич і парох. уряд Солоцка; по 10 зол.: о. Іван Брикович, Кривенькє, о. Василь Рудко, Дубе, архимандрит Волікезій, Тирявиця, о. Петро Коцюбинський, Гарабунівці, Антін Костишин, парох. уряд Зашків, К. Ворецький, Лободів, Микола Малинович, Хоросниця, д-р М. Рожанківський, Калуш, Василь Баринк, Заліщики; 9.90 зол.: Микола Бурик, Кальне; 9.20 зол.: пар. уряд Якимів; 8.95 зол.: пар. уряд Полівє; по 8 зол.: церква Ременів, церква Люблиниці; 8.25 зол.: о. Василь Опришко, Борщовичі; 8.50 зол.: парох. уряд Війське; 7.58 зол.: пар. уряд Белзець; 7.60 зол.: пар. уряд Урмань; 7.11 зол.: пар. уряд Солонка; 6.20 зол.: церква Завадів; 6 зол.: пар. уряд Збараж; 5.50 зол.: пар. уряд Бортків; 5.41 зол.: пар. уряд Дідушиці Малі; 5.16 зол.: церква Заставці; по 5 зол.: о. д-р Евст. Хомин, Теодор Ботиренко, д-р Роман Ботлюх, Радехів, д-р Орест Яросевич, Устрики, о. Вол. Вентринович, Ваньковичі, А. Філевич, Лушиці, д-р Лятишевський, Булавна, П. Смаль, Борщів, Брацтво Сестер Тростянець, Тимотей Федорович, Черче, Мих. Геник, Стрий, о. Мих. Бабяк, Дідушиці, церква Лапшин, пар. уряд Голоско Вел., інж. Білинський, Нагуевичі, Петро Олешкевич, Стрий, д-р Зволинський, Болехів, о. Осип Яків, Городиславичі, о. Я. Целевич, Лозина; 4.24 зол.: пар. уряд Кушелів; 4.20 зол.: церква Скоморохи; по 4 зол.: церкви: Підгородці, Креховичі, Литвинів, Девятники, Василь Бережинський, Самбір; 3.95 зол.: парохіяльний уряд Ванева, 3.91 зол.: парохія Гончари; 3.53 зол.: о. Данило Кузьмевич, Соколівка; по 3 зол.: Е. Білевич, Теодор Назарчук, Дубно, церква Слобідка, о. Ів. Яремко, церква Чехи, о. Теодор Депутат, Сенечів, о. Е. Ворона; 2.83 зол.: церква Хащоване; 2.4 зол.: о. В. Бусько, Радруж; по 2 зол.: Василь Лех, Ліщина, парох. уряд Рахиня, Медиця, Меледниче, Василь Лазунів, Сілець, Гриць Гетман, Лучинці, пар. уряд Підярків, парох. уряд Гревчик, Васинів, Дм. Крапалюк, Ліско, Мих. Брилинський, Бураківці, Григорій Сембрат, Рохтів Вижн., церква Білявці; по 1.70 зол.: церква Шийка Дол., Берлоги; по 1.50 зол.: о. Козак, Орвечик і Ірена Коцубело; 2.000 зол.: деклярувала „Народня Торговля" у Львові.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Вівторок, 8. липня, година 8. вечором „Хоробрий вояк Швейк". Знижки важні.
Середа, 9. липня, година 8. вечором „Хоробрий вояк Швейк".

Малий Міський Театр:

Вівторок, 8. липня:
Театр замкнений.

Кіна.

АПОЛЬО: А коли надійде хвиля розпуки. Звукові додатки.
КАСІНО: Небезпека будучини. Один юнак (Рам. Новаро).
КОЛЬОСЕЙ: Чотири чорти.
КОПЕРНИК: Студент. Малий завдаток.
ЛЕВ: З причини відновлення салі й інсталяції звукового апарату Кіно зачинене.
МАРУСЕНЬКА: Студент. Малий завдаток.
ОАЗА: На фронті нічого нового. Клопіт із дівчатами на виданні.
ПАЛЯС: Пісня про кохання. Нюйорк у ночі. Звукові додатки.
ПАН: Вічне кохання.
ПАСАЖ: Таємний вбийник. Битва під Скагераком.
ПРОМІНЬ: З приводу реконструкції зачинене.
СТИЛЕВЕ: Жінка-сфінкс.
ФАТАМОРГАНА: З обіймів в обійми. Ріф і Раф вогневі сторожі.
ХИМЕРА: Весняне кохання.
УТІХА: Рекорд Том Мікса. Американські Пат і Паташон женяться.

Програма радіо.

Вівторок 8. VII. 1930.

Варшава (1411,7) 16·15 Грамофонові плити. **Краків** (312·8) 12·10 Грамофони. **Гельсінгфорс** (221,4) 18·40 Тріо Бетовена. **Ляйпціґ** (259) 16·30 Концерт. **Льондон** (356,2) 16·15 Танкова музика. **Берлін** (418) 19·10 Спів Австіна Ебена. **Стокгольм** (436) 19·30 Сольо рецітації. **Рим** (441) 17·30 Солісти. **Лянґенберг** (473) 13·05 Радіоорхестра. **Прага** (487) 19·20 Флет. **Мілано** (501) 12·15 Легка музика. **Брюссель** (509) 19·30 Грамоф. плити. **Відень** (516,3) 17·25 Програма для дітей. **Мюнхен** (533) 17·25 Радіотріо. **Будапешт** (550) 12·05 Російський концерт балалайковий. **Москва** (825) 17·45 Концерт. **Ленінград** (1000) 18·00 Трансмісії з Харкова і Москви. **Харків** (1304) 19·00 Концерт. **Париж** (1725) 21·45 „Весілля Фігаро".

Середа 9. VII. 1930.

Варшава (1411,7) 12·30 Програма для дітей. **Краків** (312,8) 16·15 Грамофони. **Гельсінгфорс** (221,4) 19·00 Скрипкова соната Гендля. **Ляйпціґ** (259) 19·30 Фортепяновий рецітал. **Льондон** (356,3) 17·00 Вокальний концерт. **Берлін** (418) 17·00 Грамофонові плити. **Стокгольм** (436) 19·30 Грамофони. **Рим** (441) 13·30 Радіоквінтет. **Прага** (487) 19·35 Концерт. **Мілано** (501) 12·15 Легка музика. **Брюссель** (509) 18·00 Радіотріо. **Відень** (516,8) 17·05 Програма для дітей. **Будапешт** (550) 19·00 Концерт. **Ленінград** (1000) 19·00 Радіоконцерт. **Харків** (1304) 19·00 Концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Репертуар Нового Українського Театру дир. К. Карабіневича. 2341

Яремче:
9/VII „Цариця Мадагаскару".
Дора:
10/VII „Шлях до пекла".
11/VII „Тітка Карла".
Делятин:
12/VII „Шлях до пекла".
13/VII „Базар".
14/VII „Пан Твардовський".

ПОВЗАЮЧІ ВОРОГИ НОЧІ.

Блощиці, які перебувають у день в брудних шпарах і шілинах вилазять з них у ночі, шоби болючими укушеннями переривати нам сон і відпочинок. Їх треба необхідно знищити. Розпилюйте „Фліт" по всіх шпарах і шілинах.

„Фліт" зовсім нищить мухи, комарі, блохи, молі, комашню, таракани, блощиці як рівнож і їх яечка та є смертельним для комах, а не шкодить людям. Не залишає ніяких плям.

„Фліт" не треба порівнювати з іншими середниками проти комах. Домагайтесь жовтої бляшанки з чорною опаскою та стережіться підрібок.

FLIT

Нищить скорше

Український Театр під управою Ів. Когутяка.

Кути:
Середа 9. VII. „Трійка Гільтаїв".
Четвер 10. VII. „Пташник з Тиролю".
Пятниця 11. VII. „Церковна Миш".
Субота 12. VII. Пейсахова Ніч".
Неділя 13. VII. „За Німан".
Підчас антрактів концерт власної орхестри. 2437

На „Рідну Школу" зложили: проф. Микола Кінасевич, Львів 10 зол., Никола Левицький, Павлокома як непринятy д-ром Могильницьким у Югославії належитість за діаі 4 зол. — Вп. Жертводавцям дякує **Головна Управа.** 2531

Академічні вечерниці в Борщеві

відбудуться дня 12. липня 1930 р. в салях Народнього Дому. Просимо о численну участь. **Збори Студентської Секції** при філії „Просвіти" відбудуться дня 21. липня 1930. в год. 11. пер. пол. в саді Нар. Дому в Борщеві. Студенти (-ки) звіться численно. — **Комітет.**
2436 1—1

ІНСТРУКТОР солідний і музикальний або інструкторка потрібна негайно на час ферій для донечки в II. курсу учит. семин. до кількох предметів. — Платня після умови. — Парохіяльний уряд, Волчківці ад Заболотів.
2416 3—3

УКРАЇНЕЦЬ — ученик останньої кляси французького ліцею у Варшаві, пошукує на час ферій (найрадше на селі) лекцій французької мови. Може підготовляти до іспитів до нижчих кляс гімназії зі всіх предметів. Пропозиції зголошувати: Warszawa, Ochota, Opaczewska ul. 44, m. 2. G. Salikowskyj.

ВІДОМІ з совісности і найліпших висідів, затверджені через Кураторію Львівської Шкільної Округи Коедукаційні **Матуральні і Доповняючі Курси „Освіта"** приймають ВПИСИ на шк. рік 1930/31 на матуральний гімназійний і семинаріяльний курси, курс з обсягу 6-ти кляс гімназійних (однорічний і дворічний) — Вчать, як в минулих літах відомі педагоги, визначні гімназійні професори. Пояснення дає та приймає зголошення секретаріят щоденно від 12—1 і 5—7, Львів, вул. Міцковського ч. 11.
2411 2—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка

Д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 **Пересвітлення Рентгеном.**

ЛІКАР

Д-р Володимир Білозор

ординує, як що року

у Дорі

2367 **в місяцях липни і серпни.** 3—3

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.

Скріплювання хитаючихся зубів пльомбування й виймання зубів, без болю. Штучні зуби в каучуку і золоті після найновішої системи. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П. т. Урядовцям і студентам значна знижка. Тел. 65—73.
2355 2-10

Ріжного роду коронки найдешевше

„WENECJA", Львів, Боїмів 19
2430 2—12

Подяка.

Подобалось Всевишньому дня 21. VI. 1930 покликати до себе так ненадійно і в так молодім віці, бо ледви в 25 р. життя нашу найдорожчу Подругу, Матір, Доньку і Синову бл. п. Ольгу з Гірків Колянківську. У безмежнім та невтишнім болю по так болючій втраті спішимо зложити отсею дорогою якнайщирішу подяку: Всч. оо. Слободяновi і Пасіці за уділення св. Тайн і заосмотрення Покійної на дорогу у вічність, Впр. о. Крилошанинові Громницькому, Всч. о. деканові Грицаєві за ласкавий провід та всему Духовенству так місцевому як і замісцевому, а зокрема священикам рим. кат. обряду Всч. о. Карчевському, Уфрієвичові та Вятровському за ласкаву участь в уладженню величавого жалібного походу на місце вічного спочинку, Впр. о. Сембаєві недавному катихитові Покійної за зворушаючі слова прощання. Дякуємо рівнож Вп. Д-рам Бідінському, Гершерові та Бенешецові за безкорисне уділювання лікарської помочі через цілий час важкої недуги Покійної, Впреп. Сестрам Служебницям ПДМ. Моніці і др. Вп. Панству Пасікам, Дяковим, Стасюкам, Зарицькій за самопосвятне несення нам помочі та розради так в часі недуги Покійної як і в часі її похоронів, орхестрам Міщанського Брацтва і з Гаїв Великих, та хорам церковним за ласкаве безкорисне звеличання похоронного походу, усім Церковним Брацтвам і Комітетам, Українським Товариствам та Організаціям за посмертні згадки вінки та масову участь в похороні, та несення домовини, усім приявним П. Т. Громадянам всіх віроісповідань, які своєю многотисячною участю віддали Покійній останню прислугу, та в цей спосіб засвідчили, якою глибокою пошаною і симпатією тішилась серед усіх наша Найдорожча Покійна, та уділили в цей спосіб хоч трохи полекші в нашім важкім болю та горю.

Хай Всевишній усім Вам нагородить стократно за Ваше серце.

Тернопіль, дня 1. VII. 1930 р.

о. Степан Колянківський, опечалений муж, Оксана-Ярослава, Любов-Ірена Роман-Зеновій, Марія-Ліда діти, Александер і Евгенія Гірни родичі, о. Іван і Теофіля Колянківські тесті і Рідня

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ВЕЛИКИЙ ВИБІР вкладок до взуття, рівнож вкладок ортопедичних. Адольф Гольдберг, Сикстуська 10. 1934 17-?

ШЕНКЛІВНА, Пекарська 44. Приготування до практичного іспиту на учителів народніх шкіл, — евентуально приготування до вижчого учительського іспиту: історія, географія, польська та німецька мови від 15. липня. Листовні інформації. — Дотепер понад 1500 апробованих. 2307 8-10

МОДНІ бранзолетки, також іншу біжутерію поручає дешево Домбровскі-Розважевскі, Львів, (Готель Жоржа), Тел. 27—29. 2408

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ у цілім краю знана фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, пл. Марійська ч. 5. Купую бриланти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 1857

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Видавничої Спілки „Діло". Львів Ринок ч. 10.